

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theophili Bernardini E Societate Iesv De Religiosæ Perseverantiae Præsidiis Libri XI. ...

Bernardin, Théophile

Antverpiae, 1622

5. In que[m] sensum de perseuerantia scribimus, cùm de ipsius præsidiiis scribimus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47032)

CAPUT V.

In quem sensum de Perseuerantia scribamus.

Varium, huic Perseuerantiæ nomini, intellectum subesse capite secundo dictum est, unde merito queri possit, quod ergo Perseuerantiæ genus tractandum susceperimus? Interrogatio sanè necessaria: cui tamen è primo capite responsio petenda est. hinc enim perseuerantiæ mixtum quoddam genus, & ex alijs omnibus constat spectro, estque ad vltimam vsque vitæ lineam, in consiliornm Euangelicorum statu constans & firma permanſio. Quis enim dubitare possit, quin quicumque vitæ suæ terminum in huius Religiosi stadij de- cursionem posuisse deprehensus fuerit, is idem sanctæ perseuerantiæ numeros omnes expleuerit; vt vnum idemque cenſeri possit, vltimum vitæ diem in bene morata Religione peregiſſe, atque vitam totam laudabilis perseuerantiæ sancto fine clauſiſſe?

Quidem? cum remoris & pedicis huius mundi omnibus disiectis, cum ambitionis & voluptatum fomite restincto, cum voluntatis propriæ effreni libertate sub iugum missa, id omne quod attrectas negotium, omnes illi quibuscum deſis homines, infimi, æquales, præpositi, quasi conspiratione inita, in cælestia, in æterna trahunt; quis ab illis ad peritura respicere, & perire possit, nisi qui vitæ meliorisq; æternitatis osor prodigus, volens & sciens, perpetuandos dolores amet: atqui hanc amentissimam desperabundæ mentis insaniam, in quopiam, qui in proba Religione non reiectaneus vixerit, vumquam existiſſe quis credet? Viuunt ergo, Deoque viuunt, Deoque moriuntur, qui in sacro eiusmodi statu, Deo viuunt, Deoque moriuntur. Spes ingens, secura beari- tatis arrha: tene quod tenere cœpisti; & tenebis quod numquam amittes. Esto fidelis vsque ad mortem, inquit Iesus in Apocalypſi, & dabo tibi coronam vitæ. O consolationem, ô certissimam ad omnia perferenda animationem! Ecce semitam teris illam, portam ingressus es angustam, quæ certò ducit ad vitam; caue tantum ne aberres, ne aliorſum deuius deflectas, & hac semita ad vitam peruenies.

Ac vt ne dubites, vadem præbeo testemque Gregorium. *Quid, inquit, angustius est humane menti, quam proprias voluntates frangere? de qua fractione Veritas dicit, Intrate per angustam portam? Quid autem latius, quam nullis proprijs voluntatibus reluctari, & quaqua uersum impulsus arbitrij duxerit, se sine retractatione diffundere?* Atqui cum hoc summe & pænè propriè Religiosorum fit, suam vt abdicent voluntatem, in eoque toti habitent; quis non videt, quanto id accuratius effecerint, tanto rectiore & celeriore penna ad æternæ gloriæ metam eos prouolare?

laret? O vita, inquit Bernard. *secura, vbi pura conscientia! O, inquam, vita secura, vbi* *Ad milit.*
abque formidine mors expectatur, imò & exoptatur cum dulcedine, & excipitur cum de- *temp. c. 1.*
uotione! Felix, de illo agens qui omnia abdicasset, exclamat Hieronymus, felix, & *Epist. 34. ad*
omni dignus beatitudine, quem senectus Christo occupat seruientem, quem extrema dies *Julian.*
Saluatori inuenerit militantem, qui non confundetur, cum loquetur inimicis suis in por-
ta: cui in introitu paradisi dicitur, Recepisti mala in vita tua, nunc autem hic latare! nec *Nahum 1.*
enim vlciſcetur bis Dominus in id ipsum. — Difficile, imò impossibile est, vt & presentibus
quis, & futuris fruatur bonis; vt & hic ventrem, & ibi mentem impleat; vt de delicijs tranſ-
eat ad delicijs; vt in vtroque ſeculo primus ſit; vt & in calo & in terra appareat glorio-
ſus. Hoc vidisti, intellexisti, cauisti, ideo que ſpretis ſæculi diuitijs & delicijs,
humilius vitæ genus amplexus es: hunc delectum perpetua vitæ constantia ſi
confirmas, en quod loquimur, Perſeuerasti. Qui non contradicit, ſpontaneus eſt: *Homil. 28.*
ait Bernard. qui retro non abiit, perſeuerat. Securus potes pugnare, vbi securus es de vi- *in Cant.*
ctoria. O verè tutæ pro Chriſto, & cum Chriſto pugna, in qua nec vulneratus, nec proſtra- *Bernard.*
tus, nec conculcatus, nec millies ſi fieri poſſit occiſus, fraudaberis à victoria! tantum ne *epiſt. 1.*
fugias. Sola cauſa qua perdere poſſis victoriam, fuga eſt. Fugiendo potes illam amittere:
moriendo non potes: & beatus, ſi pugnando moriaris, quia mortuus mox coronaberis. Væ
autem, ſi declinando pugnam, perdis & victoriam ſimul, & coronam. Religio, terra eſt
ſancta, quæ putentia non poteſt ſinu ſuo retinere cadauera, viuas Deo vegetaf-
que animas arcto complexu fouet: ſanctitudinem eius, malè olidi ſcarabæi non
ferunt, aut ſecludantur, aut ſe ipſi ſecludant neceſſe eſt. Vitam amas? ſanctita-
tem amas? hæc te Religionis paſcua delectent, hoc viuo fonte poteris. Audi *De vita*
quid de cella Bernard. & quamquam id cellæ nomen minùs apud nos frequen- *ſolus.*
tatur, res tamen eſt eadem, Religioſumque ſignificari crede cubiculum, ſeu
thalamum: Cella, & cali habitatio cognata ſunt. — A celando enim calum, & cella no-
men habere videntur, & quod celatur in calis, hoc & in cellis: quod geritur in calis, hoc &
in cellis. Quidnam eſt hoc? vacare Deo, frui Deo. Quod cum ſecundum ordinem piè &
ſideliter celebratur in cellis, audeo dicere, ſancti angeli Dei cellas habent pro calis, & aquè
deleſtantur in cellis, ac in calis. — A cella in calum ſepè aſcenditur, vix autem vquam à
cella in infernum deſcenditur, niſi ſicut dicit Pſalmiſta, Deſcendant in infernum viuentes, *Pſal. 54.*
videlicet, ne deſcendant morientes. Hoc enim modo ſapè cellarum incolæ in infernum de-
ſcendunt. Moriens autem, vix aut numquam aliquis à cella in infernum deſcendit, quia
vix vquam aliquis, niſi calo prædeſtinatus, in ea vſque ad mortem perſiſtit. Filium
enim gratia, fructum ventris ſui, cella fouet, nutrit, amplectitur, & ad plenitudinem per-
fectionis perducit, & colloquio Dei dignum efficit: alienum verò vel ſuppoſitum, abdicat à
ſe citius & proijcit. A ſe inquam proijcit, tamquam abortiuum, euomit tamquam inuti-
lem & noxium cibum, nec diu talem pati poteſt in viſceribus ſuis, officina pietatis: venit q̄
pes ſuperbia, & abſportat eum manus peccatoris, & mouet eum, & expulſus non poteſt ſtare,
ſed fugit miſer, nudus & tremebundus, ſicut Cain à facie Domini, expoſitus vitijs & da-
m omnibus,

monibus, ut qui prior inuenerit eum, morte anima eum afficiat & occidat: vel si aliquamdiu durauerit in ea, non virtutis constantia, sed pertinaci miseria, sic ei cella est quasi carcer, aut sicut uiuenti sepultura. Quanta sunt ista Religiosae habitationis commoda, quanta securitas! sed ijs qui puro & sincero letu Christi D. N. amore semel suscepta, eodem, atque in dies inflammatioe animo persequuntur.

Quid enim? non lenta & vacillante spe, sed ipsa propè manu, ipsis oculis & auribus, futurae uitae praemia praecipunt. Quippe illis quaedam numquam obliuiscenda iucundissima Veritatis vox insonuit, quam ubi penitissimis medullis mentis hauserunt, per dura, per aspera, per quaeuis confragosa cuncta lacres, & laboribus vires integrant. Merces, (ita sibi quisque loquitur) merces erit operi tuo: ecce propè est, fidelis est, venit citò qui dixit; *Matth. 19.* Omnis qui reliquerit patrem, aut matrem, & fratres, aut domum, & agros propter me, centuplum accipiet; & vitam aeternam possidebit. *Luc. 18.* Vis etiam significantius? Nemo est qui reliquit domum, aut parentes, aut fratres propter regnum Dei, & non recipiat multò plura in hoc tempore, & in saeculo futuro vitam aeternam. Eritne ut mendacij ipsa prima Veritas argui possit? eritne ut in promittendo iactantior, quàm in reddendo liberalior existat? sed apage blasphemiam. Verax est, liberalis est, & in promissis maximè. Tene ergo quod habes, ut nemo accipiat coronam tuam: miserator & misericors Dominus, longanimis & multùm misericors, ille redimet de interitu vitam tuam, & coronabit te in miserationibus, praeniet te in benedictionibus, & desiderium cordis dabit tibi; & supra modum in sublimitate aeternum gloriae pondus operabitur. Nihil ut Religiosis deesse videatur, nisi ut collaborantes gratia qua eos liberauit, & vocauit uocatione sancta, non secundùm opera eorum, sed secundùm propositum Dei, & gratiam qua data est illis in Christo Iesu, in qua uocatione vocati sunt, in ea perseuerent: audiantque monentem Apostolum, *2. Tim. 1.* *1. Cor. 7.* *2. Cor. 6. 7.* Has ergo habentes repromissiones, carissimi, ne in vacuum gratiam Dei recipiatis, sed mundate vos ab omni inquinamento carnis, & spiritus perficientes sanctificationem in timore Dei.

C A P V T VI.

*Quàm sit necessarium, ut qui semel Religionis iugum subiit,
in eo semper perseueret.*

HOc omnibus hominibus inditum est à natura iudicium, ut eo turpiorem putent ad inferiora descensum, quo gloriosior fuerat ad superiora consensus: imbellis enim, omninoque imbecillimi, nec sibi satis constantis animi est, si ab eo gradu quem semel occupasti, quemque sola potes voluntate retinere, delicti te inertè terrore patiaris. Idque locum habet maximè, in rebus cis
qua